

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XVII. évfolyam 2012/3. szám **Ősz**

„Azért hát nem a cselekedetek hozzák létre a hitet, és nem is ered az a cselekedetekből, hanem Jézus Krisztus véréből, sebeiből és halálából fakad az és árad ki.”

Luther Márton: A jó cselekedetekről

Hit nélkül nem lehet élni Rm 1,16-17

A reformáció havában gyakran emlegetjük Luther Márton teológiai tanár-reformátorunkat. Igénk is, amelyről itt elcsendesedve gondolkozunk, az ő egyik felfedezése. Hiszen valóban úgy kezdődött a reformáció, hogy az egyetem teológiai fakultásának leláncolt Bibliáját kinyitotta. Belső lelki válságában keresett szívének nyugalmat. Háborgó tenger morajlásaként élte meg elkövetett vétkeinek súlyát és az Isten előtti felelősség számadásra hívó óráját. Félt az ítélettől, mert saját jó cselekedeteinek serpenyőjében sokkal kevesebb érték volt található, mint bűneinek serpenyőjében a vétkek sokasága.

Így kellett felfedeznie a páli igét: az igaz ember hitből él. – Abból a hitből, hogy az Isten szereti, bűneit Krisztusért megbocsátja. Az ember nem tudja jóvátenni elkövetett vétkeit, elmulasztott jó cselekedeteit, de Krisztus keresztye éppen ebben segít. Ő viszi fel vétkeinket saját halálában a keresztfára. S ekkor nyugodott meg Luther felzaklatott lelke. Mintha az Isten országa kapuján léptem volna be – vallotta később önmagáról.

Lássuk be, hit nélkül nem lehet élni.

Hit szükséges ahhoz, hogy amikor a vonatra felszállunk, akkor bízunk abban, a mozdonyvezető célhoz vezet minket. A repülőgép esetében ezt hatványozottan érezzük. De hit szükséges ahhoz is, hogy az orvos által felírt gyógyszer bevétele következtében meggyógyulunk. Hit szükséges ahhoz is, hogy nem hiábavaló a munkánk. Az ismeretek közlése szükséges oktató munkánk során, nevelési célkitűzésünk pedig hasznos a felnőtté válás útján.

Méltán írja az evangélikus Kónya Lajos költő: Akik a hit súlyos tömbjeit kivetik hajóikból,

azokat föltarajló habok dédelgetik, lehet, hogy könnyebb nekik, de van-e örömük?

Bizony súlyos tömbök kellene életünk hajójába, hogy fel ne billenjen, hanem egyensúlyban maradjon. S ezek a hitbeli értékek. Nem általánosságban, hanem a keresztyén hit értékei. Ez a hit Jézus Krisztusba vetett hit, benne való bizalom, s rajta való tájékozódás.

Ez a hit mindenkié lehet. Amikor Pál zsidókról és görögökről szól, akkor ez a két nép az egész emberiséget szimbolizálja. Isten senkit nem zár ki üdvözítő szándékából, Téged sem, kedves Olvasó! Csak kérni kell, s imádkozni érte. Erdemes.

Ezt a hitet nem kell szégyellni vagy elhallgatni. A Saulból lett Pál sem rejtette véka alá, mekkora fordulaton ment át élete. A börtön sötét, dohos celláját is vállalta Krisztusért.

Napjaink keresztyénei mintha néma keresztyénekké lennének. Olykor még a legszűkebb körben sem beszélnek hitelményeikről, keresztyén meggyőződésükről.

Ha Luther hallgatott volna, lenne ma bátor hitvalló keresztyénység?!

És ha Jézus hallgatna az Atya előtt rólunk, akkor elvesznénk! Ő mondja: Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én mennyei Atyám előtt. Aki pedig megtagad engem, azt én (kénytelen leszek) megtagadni az én Atyám előtt (Máté ev.10, 32-33).

Legyünk a Krisztus személyében nyert reformáció bátor tanúságtevői! Ne szégyelljük hitünket!

D. Szabik Imre

Az új budavári lelkész bemutatkozása

Agod Anett dr., beosztott lelkész

28 éves, frissdiplomás teológus vagyok, a szegedi evangélikus gyülekezetben nőttem fel, ahol főleg a gyermek- és ifjúsági munkában vállaltam szerepet.

A gyülekezetben legtöbbször László Virgil feleségeként ismernek, aki a hatodétát a Budavárban töltötte. Ha tehettem, én is elkísértem egy-egy alkalomra, így volt

lehetőségem megismerni és megszeretni a gyülekezetet.

1984. augusztus 13-án születtem Szegeden. Szüleim jogászok. Egy húgom van, aki népdalénekes, tanár. Humán tagozatos középiskolába jártam, majd a jogi egyetemre felvételiztem. Az egyetem harmadik évében adtam be a jelentkezésemet az Evangélikus Hittudományi Egyetemre. A jogi diploma megszerzése után ösztöndíjjal egy évet töltöttem Pozsonyban, a Comenius egyetem evangélikus teológia szakán. Az ötödév befejezése után férjhez mentem, és együtt indultunk el Virgillel a gyakorlati évben, amelyet én Cinkotán töltöttem. 2012. augusztus 25-én szentelt lelkésszé bennünket dr. Fabiny Tamás püspök, aki szeptember 1-jével a vári gyülekezetbe helyezett.

Beosztott lelkészként a rám bízott feladatokat látom el, elsősorban a hitoktatásban, a gyermek- és ifjúsági munkában veszek részt. Minden közösségi alkalom, ahol Jézus Krisztusról beszélgetünk, énekelünk, hatalmas szeretettel tölt fel. Ezt szeretném együtt átélni és átadni Isten igéjére figyelve, imádsággal, színezéssel, játékkal, feladatlap kitöltéssel, énekekkel, odafigyeléssel, meghallgatással. És aki megérzi ezt a szeretetet, amelyet én is nap mint nap átélek, boldogan mondja óvodásként vagy nyugdíjasként: Örülök, ha ezt mondják nekem: Az ÚR házába megyünk! (Zsolt 122,1) Én ezért dolgozom.

A 2012. évi általános tisztújítás után a pünkösdi Hírmondóban közöltünk egy beszámolót a megalakult munkacsoportokról és bemutatkoztak az új tisztviselők. A mostani számban elkezdjük a megválasztott presbiterek bemutatását (ABC sorrendben). Arra kértük őket, hogy egy rövid összefoglalás után (név, életkor, foglalkozás, mióta tartozik a gyülekezethez, eddigi tisztségek) azt fogalmazzák meg, milyen konkrét feladatuk, milyen terveik vannak a mostani ciklusban, és mit jelent számukra az elvállalt szolgálat lelkileg.

Presbiterek bemutatkozása

Balicza Gábor

22 éve, amikor hatévesen először akartam a templom első sorában leülni, meg kellett ígérnem, hogy nem rugdosom az első padsor fa borítását a láblóbálással. Ennek a betartása lehet, hogy gondot okozott, mert egészen megszoktam a hátrébbeső sorokat... Úgy látom, a láblóbálásnak a Gyülekezetben mindenestre vége. A presbiteri szolgálatot azért merem elvállalni, mert hiszem, Isten válasza a kérdéseimre: „M megbízok benned!”. Ebből az következik számomra, hogy lehetőséget keresek rá, hogy a hétköznapi munkámban gyakorolt képességeim itteni alkalmazásával vállaljak felelősséget a Gyülekezetben. Hozzá kell tennem, ez azért tud okozni némi fejtörést, mivel első ránézésre a magyarországi informatikai szolgáltatási piac elemzése igen távol áll a Gyülekezeti élettől. Amiről mégis úgy gondolom, hogy talán hozzá tud járulni a Gyülekezet jól léteéhez, az a képességem, hogy összefüggéseket kereső, lényegyet feltáró kérdéseket tegyek fel, szokatlan szempontokat vessek fel, és egymástól látszólag távollévő dolgokat kapcsoljak össze. Mindezt elsősorban a tájékoztatási munkacsoport tagjaként teszem, aminek keretében Bajnóczi Attila és Szöllősiné György Anikó összefogásával az iratterjesztési munkában veszek részt, valamint Váradi Adél és Németh Lajos segítségére vagyok a Hírmondó szerkesztésében. Emellett a következő években Balicza Máté, Urbán Eszter és Tolnai György részvételével szeretnék különös figyelmet fordítani arra, hogy a Gyülekezet életét hogyan támogathatják minél teljesebben az online környezet alapvető lehetőségei.

Bán István

Orgonaművész és karmester vagyok, a gyülekezet orgonista-karnagya és presbitere, 1975-ben születtem. Tanulmányaimat a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen biotechnológia, német szakfordítás és logisztika szakokon; a Bécsi Zeneművészeti Egyetemen orgonaművész és egyházzene szakokon végeztem. Mindvégig a legmagasabb szintű zenei képzés megszerzésére törekedtem, hogy gyülekezetünkben ugyanúgy, mint művészi tevékenységemben a minőséget és a több száz éves egyházzene csodálatos változatosságát képviseljem. 37 éve, keresztségem óta vagyok a gyülekezet tagja, itt konfirmáltam akárcsak Edesanyám és a nővéreim. Már kisgyermekként is

pötyögtem istentiszteleteken Peskó Gyuri bácsi oldalán ücsörögve az orgonapadon, de 18 éve, betegsége óta teljesítek rendszeres kántori szolgálatot templomunkban. Utódjaként 2001-től bécsi tanulmányaim mellett a gyülekezet megbízott orgonistája voltam, 2009 ősze óta kinevezett orgonistakarnagya. Nemzetközi koncerttevékenységem miatt rengeteget kell utaznom, de a Budavári Gyülekezet és a benne végzett szolgálat mindig meghatározó az életemben, ahová meleg szívvel térhetek haza. Orgonakoncerteket adhattam Európa gyönyörű katedrálisaiiban, és énekelhettem kiemelt koncerttermeiben, színházaiban, azonban különleges örömet jelent számomra, hogy a 2010-ben vezetésemmel újjá alakult Budavári Schütz Kórus az igen koncentrált munka mellett milyen pezsgő, dinamikus és szilárd gyülekezeti közösséggé cseperedett. Nagyon büszke vagyok csapatunkra, hogy ilyen rövidke idő alatt mennyire sokat tanultunk és fejlődünk. Fő célom továbbra is az Urat dicsőítő szolgálat, tudásomhoz mérten a legmagasabb színvonalon; gyülekezetünk zenei életének a fejlesztése, színesítése, és változatos alkalmakkal való gazdagítása. Külön célom egy új, a templomunkhoz méltó, korszerű orgona építése.

Bibó András

30 éves mérnök vagyok, a BME-n dolgozom. Bár kis-koromban a szüleim sokszor elküldtek vasárnap a hittan-órákra, komolyabb kötődés a gyülekezethez csak a konfirmációi előkészítő során, majd pedig a konfirmáció hatására alakult ki bennem. Egy néhány éves megszakítástól eltekintve tehát 16 éve tartozom a gyülekezet-hez. Első presbiteri ciklusomat kezdtem meg az ideai tisztújításkor, és az építési munkacsoportba is beke-rültem.

Tudom, hogy sok lehetőséget jelent a presbiteri tisztség, amit jó sáfár nem szalaszthat el, egyelőre azonban elsősorban megtiszteltetésként élem meg. A presbiteri választáson és később a gyűléseken bennem lévő érzés sokszor emlékeztetett az indián-regények izgalommal vegyes áhítatára, amikor az ifjú indiánt a törzsfőnökök beavatják, s ettől kezdve járhat a törzsfőnöki gyűlésekre is. Nem szeretnék tehát a fiatalok sokszor túlzottan bő mellényével berobbanni a gyülekezetbe, viszont határozott szándékom, hogy a fiatal generáció fókuszában lévő dolgok és problémák a presbitériumban is megjelenjenek.

Az egyik probléma, amit a munkahelyemen naponta tapasztalok, az infrastrukturális beruházások túlzott mértéke a bérek rovására, ami sajnos egy rosszfajta és alattomos maradéka az évtizedeken át ránk erőltetett materialista felfogásnak. Szerencsére nem érzem úgy, hogy uralkodó lenne ez a szemlélet a gyülekezetben, de mint az építési munkacsoportban te-

vékenykedő mérnök alapfeladataim egyike, hogy a műszaki színvonal garantálása mellett pénzt spóroljak a gyülekezetnek. Ezt legszívesebben akkor végzem, ha tudom, hogy a megtakarított pénz nem a méregdrága (és sokszor működésképtelen) vadonatúj technológiákra megy el, hanem a gyülekezetben dolgozó alkalmazottak megbecsülését szolgálja.

Tiszttségemet tehát leginkább megtiszteltetésnek fogom fel: amiket eddig kaptam, ajándéknak, az eljövendőket pedig lehetőségnek a lelki, szellemi, és hitbeli növekedésre. Szeretném, ha a bennem és fiatal presbitertársaimban meglévő gyermeki lelkesedés nem égne ki, hanem inkább egy kicsit a "nagy öregek" is átragadna és üdítően hatna.

Czenthe Miklós

48 éves presbiter vagyok, levéltáros, az Evangélikus Országos Levéltárban (EOL) dolgozom. Idáig is presbiter voltam. Gyerekkortól tagja vagyok a gyülekezetnek, itt konfirmáltam 1978-ban, Madocsai Miklósnál.

A gyülekezettörténeti munkacsoport tagja voltam, most vezetője lettem. Az eddigi munkákat szeretném folytatni: folyamatban volt a gyülekezet történetének a 19. század második fele, 20. század eleje időszak feldolgozása, ezt lenne jó megjelentetni. A gyülekezeti levéltár további rendezését és kutatását is fontosnak tartom, amelyhez az EOL-ban levő budavári adatok is hozzájárulnak. Érdekes lenne a gyülekezet 1945 utáni történetében jelentős szerepet játszó Sréter Ferenc korszakának és személyének kutatása, hiszen erről egyeseknek még emlékeik is vannak.

A külügyi munkacsoport tagjaként a nürnbergi cse-rekapcsolatban veszek továbbra is részt. Szeretném továbbá a szepességi hagyományok ápolását folytatni, elsősorban a löcsei evangélikus gyülekezet levéltárának rendezésével, az onnan elszármazottak bevonásával.

Fontosnak tartom az egyház és a gyülekezet múltjának az ápolását, hogy ebben a rohanó és összevissza világban legyenek példaképeink, tudjuk, hogy budavári evangélikus közösségként honnan jöttünk. A múlt kutatása egészen a személyes emlékek feltárásáig, egymás jobb megismeréséig terjedne, esetleg a generációk egymás közti megértését is szolgálva.

Megtiszteltetésnek érzem az eddigi és ezutáni munkálkodási lehetőséget egy olyan régi és nagy hagyományú gyülekezetben, mint a budavári. Jó közösségre leltünk, gyerekeinkkel ide jártunk kezdettől, így a család lelki otthonává is vált a gyülekezet. Nagyon hálás vagyok azért a sok törődésért, szeretetért, amit gyerekeink nevelésén, gondozásán keresztül kaptunk.

Madocsa Miklós, gyülekezetünk nyugdíjas lelkésze Budavárért Emlékérmet kapott

Ez az emlékérem Miklós bácsi – mert nekem, és még gondolom, sokaknak már csak örökre az marad, még ha azóta már én magam is belenőttem a 'néni' korbá – hűségjutalma. Nem hiszem, hogy sokan kapták nála megérdemeltebben. Igaz, csak a fele az övé, mert a felére joggal tart számot

csodálatos felesége, Márti néni. Azoknak, akik őket együtt ismerték meg, amúgy is nehéz lenne őket bármilyen módon kettéválasztani.

Márti néni abban a lakásban született, ahol ma is élnek, az Ostrom utcában. Miklós bácsi 14 évesen, 1944-ben került a környékre, családostul, nagynénje Batthyány utcai lakásába, miután előző otthonukat lebombázták. Mindketten a Budavári Ifjúság tagjai voltak, és ebben a templomban kötötték össze az életüket is holtomiglan-holtodiglan, 1954 júliusában. Itt születtek a gyerekeik is, és Miklós bácsi lelkészként is javarészt itt dolgozott.

Miklós bácsi ötödmagával jelentkezett teológusnak Sréter Feri bácsi gyülekezetéből 1948-ban, komoly bizonyosság volt ez a gyülekezet helytállására nehéz időkben.

1956-ban nevezték ki segédlelkésznek a budavári gyülekezetbe. Sokat dolgozott, sikerrel és örömmel. Titkos gyerekkonferenciát szervezett a Nagyvilámon, vitte a fiatalokat Gödöllőre.

1961. április 11-én, Márti néni (és József Attila) születésnapján kapta a levelet, hogy egyházi érdekből április 15-étől a Vas megyei Kissomlyóra helyezik segédlelkésznek. Márti néni bepakolta a kis bőröndöt, Miklós bácsi elfoglalta a hátsó szobát a kissomlyói lelkészlakban, kapott egy lavórt is. Talán nem véletlen, hogy mindez arra az időre esett, mikor Váradi Lajos, a gyülekezet lelkésze éppen Finnországban volt.

Az akkori püspököt hiába kérlelték, Márti nénivel már csak a lépcsőházban állt szóba, beljebb nem is engedte, esélyt sem kaptak arra, hogy Miklós bácsi olyan beosztást kapjon, ahol a felesége is csatlakozni tud hozzá a két kicsi gyerekkel. Szép évek voltak ezek. Így lett sok küzdelem, keresgélés után Madocsa Miklós a Kőbányai Gyógyszergyár Kémia IV részlegének segédmunkása, de még ide, a tömött börtönökben letöltendő idejükre váró köztörvényesek közé is igen nehezen vette fel az igazgató. „Nem engedhetem be ide a klerikális reakciót!” – mondta. Aztán látva a jelentkező jámbor külsejét,

elbizonytalanodott. „Mégis, maga mit tenne a helyemben?” „Egy munkásállamban engedném dolgozni azt, aki akar.” – hangzott a válasz. Ez hatott. Egyébként akkoriban az evangélikusok között 2-3 munkáspap is volt, és még több részállású, mivel a lelkészi fizetés nem volt valami sok.

A Kémia IV robbanásveszélyes nagy lepárlói a szabad ég alatt voltak, itt kellett lapátolni télen-nyáron gumicsizmában, saválló posztóruhában, gumikesztyűben. Sokan voltak a munkások között, akik vidékről bejáró parasztok voltak, kellett a megélhetés, mivel elvették a földjüket, csak a háztájit hagyták meg. Ők hajnali négykor keltek, és este még munka után várta őket a kapálás.

„Sokat tanultam itt az életről, a kétkezi munka becsületéről” – mondja Miklós bácsi. „És sosem tapasztaltam semmi rosszindulatot sem a munkások, sem a mérnökök részéről.” Teltek-múltak az évek, a lelkészi diploma és a nyelvvizsga mellé került targoncavezetői papír, szakmunkásvizsga, technikai végzettség is. Egy baleset után már zárt térben lehetett rothadt májat lapátolni, majd magasabb polcra kerülve három műszakban tablettázni. Mindeközben Miklós és Márti, hiszen akkor még fiatalok voltak, az maradt, aki volt. Pókok és sértettség nélkül, bízva Isten kegyelmében és bölcsességében. És volt egyetlen jó oldala is ennek az időszaknak: a blokkolóóra. Mert itt kérem, ha vége a műszaknak, akkor vége. „Sajnos lelkészként ezt sosem tudtam megtenni” – mondja Miklós bácsi. De a Jóisten és Váradi Lajos, gondolom, látva a megpróbáltatásokat bátran viselő kiscsaládot, ahová hamarosan a harmadik csemete is megérkezett, nem adta fel. Így történhetett, hogy Miklós bácsi, már kinevezett lelkészként, 1968-ban visszakerülhetett gyülekezetünkbe. Innen már sokan részesei voltunk/vagyunk életének és munkájának, egészen nyugdíjba meneteléig, 1990-ig. Igaz, akkor csak a munkaviszonya szűnt meg, a szolgálat alól nem mentette fel igazi főnöke.

Aggodalommal és büszkeséggel, kétségekkel és örömmel teli a történet további része is. Az újjáéledésben reménykedő diakonissza mozgalom, a 15 éves és 3 fiatal diakonissza lelki vezetőjeként, ahol egyúttal épület felújítással, telefonvonal szerzéssel és annyi minden mással is kellett még foglalkoznia, élete legnehezebb feladatát kapta – vallja. De nagy szerepet játszott a piliscsabai mozgássérült lakóotthon valamint a mátrai Názáret templom és üdülő létrehozásában, felújításában is.

És mindez, bár elsorolni is hosszú, a történetnek csak a kézzelfogható része. Nem tudom, vajon ez-e a fontosabb. Nem tudom, hányan vagyunk a gyülekezetben, akik hozzám hasonlóan annyi év óta, életünk viharosabb és csenedesebb időszakában is, erőt merítünk az ő létezésükből, példájukból, hűségükből, korra, nemre vagy akár vallásra való tekintet nélkül is. Mert Miklós bácsi és Márti néni hite, természetessége, őszintesége, derűje és humora fal és tető mindannyiunknak. Vár itt Budavárban.

Vargha Magdolna

Isten mindig gondoskodik rólam

Kézműves hittan tábor - 2012. augusztus 21-24.

Néhány év kihagyás után ismét megszervezésre került gyülekezetünkben egy napközis tábor, bár ezúttal nem nyelvoktatás folyt, hanem kézműveskedés. Jókedvűen és egyetértésben – gyerekek és vezetők – töltöttünk el négy napot augusztus 21-24. között reggel 8-tól délután 4-ig a Kápolnában.

A hét témája „Isten mindig gondoskodik rólam”. A reggeli elfogyasztása után énekléssel és áhítattal kezdtük a napot, majd napról-napra egy-egy bibliai személy jött el közénk, és beszélt arról, hogyan viselt gondot róla és családjáról az Isten. Így találkozhattunk Mózes nővérével, Mirjammal; Rúbennel, József bátyjával; a sareptai özvegygel, aki megvendégelte Illés prófétát; majd legvégül a vakkal, akit Jézus meggyógyított. A nap témáin keresztül (Isten

gondoskodik a körülöttem lévő emberekről; Isten gondoskodik a rossz helyzetekben is rólam; Isten gondoskodik a testi dolgokról is; Isten gondoskodik az evangélium terjedéséről)

próbáltuk átadni az Isten jóságáról szóló üzenetet a tábor résztvevőinek.

A történetekben szereplő egy-egy mozzanatot formába öntöttük: így megfontuk Mózes kosarát, megfestettük József színes vászontáskáját (a kabát helyett), sütöttünk, ahogy az özvegy is tette (csak mi kürtöskalácsot), illetve öntöttünk gyertyát, azt jelképezve, hogy nekünk, mint Isten gyermekeinek világítanunk kell a sötét, hitetlen világban, és terjeszteni az evangéliumot, ahogy a vak is tette, miután megtapasztalta Jézus szeretetét és segítségét.

A nagy délelőtti munkálkodást követően jólesett az ebéd, Ibolya finom főztje, majd a délutáni szieszta is, amikor polifómkra ledőlve hallgathattak mesét a gyerekek.

Délután a játék előtt még be

lehetett fejezni a megkezdett remekműveket, majd a nap utolsó nagyobb programjaként kinti sorsversenyhez, körjátékhoz, slaggal locsoláshoz fel lehetett sorakozni. Nagy kacagások, futkározások után jólesett az uzsonna, amit az anyukák, nagymamák, gyülekezeti tagok sütöttek a tábor lakói számára.

Örülök, hogy kisebbek és nagyobbak (első osztály előtt állók és felső osztályosok) egymást segítve, egymásra figyelve tudtak együtt dolgozni, játszani.

Remélem, hogy a gyerekek nem csak az elkészített tárgyakat és a tábor emlékét vitték haza magukkal, hanem a hét üzenetét is, hogy Isten bármilyen körülmények között mellettünk áll, nem hagy magunkra még akkor sem, ha mi értelmetlenek vagyunk az Ő gondoskodó szeretetére.

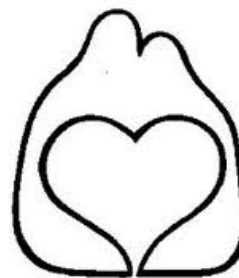
Ezúttal szeretném mindenkinek a segítségét megköszönni, akik áhítat megtartásában, szerepjátékok elvállalásában, főzésben, sütésben, kézműveskedések lebonyolításában, játékok megszervezésében segítettek.

Bízom benne, hogy ez nem egyszeri alkalom volt, hanem jövőre is újabb kreatív foglalkozásokat megvalósítva tudunk eltölteni egy hetet még több résztvevővel!

Soli Deo Gloria!

Bencéné Horváth Noémi

Az Isten mosolya

Egy esti istentiszteleten igehallgatóként ültem a templomban, s hirtelen Mira keresztlányom penderedett mellém, s azzal a mozdulattal be is fészkelte magát az ölembe. Már elkezdődött az istentisztelet, ezért suttogva ugyan, de elkezdett csicseregni. Ezer kérdése s még több észrevétele volt. Próbáltam arra ösztönözni, hogy figyeljünk oda, mi történik a templomban.

– Most énekeljünk – súgtam.

– Szép a hangod! – súgta vissza, amikor elkezdődött az ének, csak hogy ne kelljen csendben maradni. Én meg elpirultam befelé a dicsérettől, milyen kedves ez a gyerek. Majd lassan elfogytak a kérdések, el a közlendők, még szorosabban bújt hozzám. Már csak a kis gyermeklábak harangoztak buzgón, néha finoman megkoppintották az apró gyermekcipők a pad deszkáját, jelezve az Úr Istennek: hahó! én is itt vagyok! S az Isten mosolya ölelt át bennünket.

Hiszem, hogy Isten így örül kicsinek és nagyoknak, idősnek és fiatalnak. S milyen jó, ha ezt átélhetjük együtt a templomunk családi hangulatú istentiszteletein.

Bencéné Szabó Márta

E s e m é n y n a p t á r 2012. Ő S Z

Október 7. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Hálaadó istentisztelet, amelyen a házassági évfordulót ünneplő párokat megáldjuk!

16.00 – Családos délután – a kisgyermekes családok találkozása és az ún. *Totyogók istentisztelete*.

18.00 – Istentisztelet a teremtés ünnepkörének zárónapja alkalmából.
Igét hirdet: *Dr. Széchezy Béla*

Október 11-14.

Bajor-magyar jubileumi találkozó Nürnbergben

gyülekezetünk 30 tagú delegációjának részvételével.
Az eseménysorozaton *Balicza Iván* is szolgál.

Október 13. szombat

Országos Evangélicizáció

a Deák téri evangélikus templomban

Hazatérés címmel

Igehirdetések, bizonyágtételek, beszélgetések.

Mindenkit várnak a szervezők!

Az egész napos program **9.30**-kor kezdődik.

Október 14. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet
spirituálékkal és gospelekkel. Az ifjúság gitáros tagjain kívül szolgál a Budavári Gospel Kórus is.

19.00 – Fészekrakó kör – a fiatal házások és házasságra készülő fiatalok találkozója.

Október 18. csütörtök

19.30 – Házaskör

Október 21. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ünnepi istentisztelet az október 23-i nemzeti ünnepünk alkalmából.

19.00 – Férfikör

Október 28. vasárnap

Délelőtti istentiszteletek a szokott rendben.

A 11.00-kor kezdődő istentisztelet után **gyülekezeti kávézás** lesz.

17.00 – Ökumenikus reformációi istentisztelet
a Magyar Ökumenikus Tanács szervezésében.
Igét hirdet: *dr. Bölcskei Gusztáv*
református püspök

Október 31. szerda Reformáció ünnepe

11.00 – Ünnepi istentisztelet

18.00 – Ünnepi istentisztelet

a Német ajkú Evangélikus
Egyházközséggel közösen.

Igét hirdet: *Johannes Erlbruch*

(magyarul és németül)

November 4. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – Családos délután – a kisgyermekes családok találkozása és az ún. *Totyogók istentisztelete*.

November 5. hétfő

19.00 – a FIFE keretében:

Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Téma: *Az értékek szerepe a médiában*

Előadó: *Dr. Fábri György* filozófus, az ELTE rektor helyettese

November 6. kedd.

18.00-kor kezdődő bibliaórához kapcsolódik a **presbiteri gyűlés**.

November 10. szombat

16.00 – Szeretevendégség a régi és az új Schütz kórus tagjaival és az érdeklődőkkel
Az alkalmat szervezi: *Csorba István*

November 11. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

19.00 – Fészekrakó kör – a fiatal házások és házasságra készülő fiatalok találkozója.

November 15. csütörtök

19.30 – Házaskör

November 18. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

19.00 – Férfikör

November 25. vasárnap **Örökélet vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Az **istentisztelet** keretében emlékezünk azokra a testvéreinkre, akik az egyházi év során távoztak közülünk.
Az istentisztelet után **gyülekezeti kávézás** lesz.

December 2. **Ádvent 1. vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – **Ádventi vesperás**
zsoltárenekos istentisztelet

* * * * *

Állandó alkalmak

Istentiszteletek a templomban:

Vasár- és ünnepnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Német nyelvű istentisztelet a kápolnában:
Vasárnap 10.00

Istentiszteletek Budagyöngyén:

Vasár- és ünnepnap 9:00

Bibliaórák:

Gyülekezeti bibliaórák

Hétfő 17.00 – Budagyöngye, kápolna

Kedd 18.00 – Budavár, kápolna

FIFE - Fiatalok és felnőttek bibliaórája

Hétfő 19.00 – Budavár, kápolna

Alkalmat felnőtt keresztségre és konfirmációra készülők számára is.

Imaóra

Kedd 9.00 – Budavár, kápolna

Nyugdíjas kör

Csütörtök 10.00 – Budavár, kápolna

Énekkari próbák:

Schütz kórus próbája – Vasárnap 19.00

Gospel kórus próbája – Kedd 19.00

Ifjúsági bibliaórák:

Kisfi (13-15 évesek) – Péntek 16.30

Nagyifji (16-23 évesek) – Péntek 18.00

Pályakezdő ifi (korábban egyetemi ifi) –
Csütörtök 19.00

Hitoktatás, gyermekcsoportok:

Óvodás korúak Vasárnap 11.00

Alsósok Vasárnap 11.00

Szerda 17.00 – Budagyöngye

Csütörtök 17.00

Felsősök Vasárnap 11.00

Csütörtök 17.00

Baba-mama kör

Hétfő 10.00 – minden hónap 2. és 4. hétfőjén

Iskolai hitoktatás – Csak több gyermek esetén, a szülők igénye szerint szervezünk hitoktatást.

Konfirmációi oktatás

Péntek 16.30

Cserkészlet:

Alsós lányok őrs – Kedd 16.30

Felső lányok őrs – Hétfő 17.00

Alsós fiúk őrs – Hétfő 17.00

További őrök indítására az igények szerint van lehetőség, s mivel a DBM Cserkészcsapat fenntartója a gyülekezetünk mellett a Kelenföldi Egyházközség is, más korosztályok számára ott is működnek cserkészőrök.

Havi rendszerességű alkalmak:

Családos összejövetel – minden hónap 1. vasárnapján 16.00, a kisgyermekes családok találkozója, ún. *Totyogók istentisztelete*.

Fészekrakók – minden hónap 2. vasárnapján 19.00
A fiatal házások és házasságra készülő fiatalok alkalma, a jegyesoktatás, esküvői felkészítés része ez a sorozat.

Férfi sátor – minden hónap 3. vasárnapján 19.00

Házaskör – minden hónap 3. csütörtökjén 19.30 azoknak a házaspároknak, akik kamasz gyermekeket nevelnek, beszélgetések a családról és a házasság megerősítéséről.

Negyvenesek köre – közösen egyeztetett időben tartott házi alkalom.

Szólószem kör – közösen egyeztetett időben tartott házi alkalom.

A Lelkészi Hivatal

(1014 Budapest I. Táncsics M. u. 28.)

minden munkanap 9.00-13.00-ig tart nyitva

☎ és fax: 356-97-36

Internet: <http://budavar.lutheran.hu>

E-mail: budavar@lutheran.hu

Gyülekezetünk lelkészei:

Balicza Iván – igazgató lelkész

☎ 356-97-36/15

e-mail: balicza@t-online.hu

Fogadóóra: kedd 10.00-13.00

és péntek 9.00-13.00

Bencéné Szabó Márta – lelkész

☎ 356-97-36/18

Fogadóóra: csütörtök 9.00-13.00

Bence Imre – lelkész, esperes

☎ 356-97-36/18

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Fogadóóra: hétfő 9.00-13.00 és 15.00-18.00

A lelkészek a megadott fogadóórákon kívül telefonon egyeztetett időpontban kereshetők fel.

2012. október 22-én, illetve november 2-án nem lesz fogadóóra!

dr. Fabiny Tamás – püspök ☎ 394-23-35

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

dr. Pócze Tibor – felügyelő

e-mail: aszodipocze@t-online.hu

A Gazdasági Hivatal

hétfő, szerda, csütörtök és péntek
8.00-15.00-ig tart nyitva

Őszi-téli tematikák**IFJÚSÁGI ÓRA (NAGYIFI)***Péntek 18.00***PÁLYAKEZDŐ FIATALOK bibliaórája***Csütörtök 19.00*

- Szeptember 20.*
Szicíliai útiképek – *Balicza Iván*
Szeptember 27.
Compostellai zárándokút – *Bibó András*
Október 4.
Családom és más állatfajták – *Balicza Iván*
Október 11.
A keresztyén ember társadalmi és állampolgári szerepben – *Balicza Máté*
Október 18.
Testvéreink a katolikusok – *Meghívott katolikus*
Október 25.
Testvéreink a reformátusok – *Meghívott református*
November 1.
Testvéreink a baptisták – *Meghívott baptista*
November 8.
Orvostikai kérdések – *Balicza Péter*
November 15.
Léteznek-e ma csodák? – *Balicza Máté*
November 22.
Gyülekezetben élek – *Balicza Iván*
November 29.
Az örök élet reménysége – *Balicza Gábor*
December 6.
Igazán a Mikulásról – *dr. Agod Anett*
December 13.
Mit várunk, vagy kit várunk? – *Balicza Iván*
December 20.
Áldott, aki jön – az áldásról – *Balicza Iván*

- Szeptember 14.*
Isten terve és célja az emberrel
Szeptember 21.
Távlati cél – a pokol vagy a menny?
Szeptember 28.
Jövendőmondás, prófétálás és jóslás
Október 5.
Hogy mik vannak, és hogy kell vigyázni! – Szezták árnyékában
Október 12.
Hogy mik vannak... – Szcintológia
Október 19.
Hogy mik vannak... – A zene gyógyít vagy felajz és megöl?
Október 26.
Hogy mik vannak... – Gender elmélet térnyerése, avagy biblikusán a nemek szerepéről
November 2.
Mindenszentek – halott-kultusz és feltámadáshit
November 9.
Nyelveken szólás – adomány vagy manipuláció?
November 16.
Az intim szféra határai – elidegenedés és az intim szféra megszűnése
November 23.
A keresztyén jóság buktatói korunkban
November 30.
Evezz a mélyre – mert sekélyesedik a társadalom
December 7.
Evezz a mélyre – az önismeretben
December 14.
Evezz a mélyre – a szeretetben, a pozitív érzelmekben
December 21.
Evezz a mélyre – a hitben
December 28.
Ifjúsági utókarácsony és elő-szilveszter

FIFE - Feltöltődés-Ige-Felelet keresés-Együtt

A Fiatalok és Felnttek köre derűs és nyitott – több generációs – közösségbe várja az érdeklődőket!
Hétfő 19.00

- Szeptember 3.** **Kezdődik a FIFE!**
Szeptember 10. **Találkozások Jézussal:** Nátánaél (Jn 1.)
Szeptember 17. **A hit fejlődése:** A magvetés. Hogyan alakul ki az emberben a hit vágya?
Szeptember 24. **Tényleg szalma a szalma?** A Jakab levél feldolgozása – dr.László Virgil vezetésével
Október 1. **Budavári Evangélikus Szabadegyetem** – dr.Pócze Tibor és dr.Fabiny Tamás szervezésében
Október 8. **Találkozások Jézussal:** Nikodémus (Jn 3.)
Október 15. **A hit fejlődése:** A lelkesedés. Az első kíváncsiság hajtómotorja.
Október 22. **Reformáció és a nők** – Mit tesznek és tehetnek a nők ma az egyház megújulásáért?
 Beszélgetés nem csak nőekkel!
Október 29. **Tényleg szalma a szalma?** A Jakab levél feldolgozása – dr.László Virgil vezetésével
November 5. **Budavári Evangélikus Szabadegyetem** – dr.Pócze Tibor és dr.Fabiny Tamás szervezésében
November 12. **Találkozások Jézussal:** A samáriai asszony (Jn 4.)
November 19. **A hit fejlődése:** Óvatos tapogatózás. Miért félünk attól, hogy higgyünk?
November 26. **Tényleg szalma a szalma?** A Jakab levél feldolgozása – dr.László Virgil vezetésével
December 3. **Budavári Evangélikus Szabadegyetem** – dr.Pócze Tibor és dr.Fabiny Tamás szervezésében
December 10. **Találkozások Jézussal:** A betesdai beteg (Jn 5.)
December 17. **Az ünnep liturgiája** – a templomban és otthon.

TEOLÓGIA MINDENKINEK**Reformáció és nők**

**Mária Dorottya
(Lujza Vilma Karolina)
würtembergi főhercegnő
(1797–1855)**

Sorozatunk előző részében a pietizmus egyik legjellegesebb magyar születésű képviselőjével, Petrőczy Kata Szidóniával foglalkoztunk, most pedig e lelki-ségi mozgalom egyik német származású tagjával fogunk megismerkedni.

Mária Dorottya legtöbbünk számára alighanem mint a gyülekezet nagylelkű alapítója ismert, akinek portréja ott lóg a lelkészi hivatal falán. De vajon tudunk-e többet is erről a kivételes asszonyról? Mert valóban nem egy szokványos XIX. századi arisztokrata hölgyről van szó. Először is evangélikus létére Habsburg Józsefnek, Magyarország római katolikus felekezetű nádorának volt a harmadik felesége. Nem is nyugodott bele könnyen egy újabb „eretnek” nádori frigybe a bécsi udvar. A hírhedt Metternich, birodalmi kancellár így nyilatkozott a házasságkötés után: „Több lutheránus nőt nem engedünk a családba.” – utalva ezzel József nádor korábbi házasságaira, melyeket előbb egy orosz ortodox főhercegnővel, majd egy anhalt-bernburgi református hercegnővel kötött.

A nádori pár Budán élt. Palotájukban rendszeresen tartottak bibliaórákat, melyeknek résztvevői voltak például Teleki Blanka, Teleki Sámuelné, Podmaniczky Károly és felesége vagy éppen Brunsvik Teréz, az első magyar „kisdédóvó” megalapítója. Mária Dorottya pietista neveltetéséből fakadóan eredeti ógörög nyelven is olvasta az Újszövetséget és egy zsidó rabbitól tanult héberül, hogy az Ószövetséget is eredetiben olvashassa! Egy alkalommal megajándékozott egy muzulmán vallású dervist, aki Gül baba sírjának tiszteletére zárandokolt Budára. 1837-től tartott jó kapcsolata a skót missziósllekészekkel, akik egy szentföldi zárandoklatukról hazafelé tartva ismerkedtek meg Mária Dorottyaival. A későbbiekben nagy szerephez jutottak ezek a lelkészek, ugyanis ők segítettek kicsempészni Berlinbe a magyarországi evangélikus egyház történetéről szóló első kéziratot.

Bő két évtizednyi budai tartózkodás után került szóba először egy evangélikus templom építése Budán Mária Dorottya pártfogása alatt. Addig ugyanis a

vári evangélikusok leginkább a mai Deák téri templomba jártak át istentiszteletre, ha éppen nem volt jégzajlás a Dunán. A nádorné eleinte ózdkodott ettől a Habsburgokkal szemben merész ötlettől, de miután férje is a támogatásáról biztosította, az ügy mellé állt. Az 1844. évben tízezer forintnyi adománnyal járult hozzá a templomépítés költségeihez. A mai Dísz téren, a volt Hadügyminisztérium ma romos épületének helyén kezdték felépíteni a templomot. Már a gyülekezet első lelkészét is kijelölte Mária Dorottya a felvidéki Somorjáról származó Bauhofer György személyében. Ám ekkor keserű fordulatot vettek a dolgok. József nádor, aki a mondás szerint „Habsburgnak született, de magyarnak halt meg”, 1847 januárjában elhunyt. Pár nappal később az Udvar gyermekeinek hátrahagyásával Bécsbe rendelte az özvegyet. Ettől fogva csak nem hivatalosan, sőt, 1848-tól csak titokban látogatható Budára. Helyzetének súlyosságát jól mutatja az a tény, hogy az új templom 1847. szeptember 26-ai felszentelésén nem lehetett jelen! Azonban nem akárkit küldött maga helyett: gróf Széchenyi István, a „legnagyobb magyar” képviselte a főhercegnőt.

A szabadságharc leverését követő Bach-korszak nemzet- és egyházpolitikájának illusztrálására álljon itt a következő idézet: „*Hogy a protestantizmust kihaló állapotra juttassuk, az örökös tartományokban nyugodtan rábízhatjuk a püspökre. De másként áll a dolog Magyarországon: itt az állami hatalomnak is közre kell működnie, mert ez itt a legszélsőbb politikai ellenzék. És ha itt gyökerestül kiirtottuk, akkor Magyarország is német-szláv provinciává lesz, amelyben a magyarság már csak sporadikus jelenség.*” Ilyen viszonyok mellett sanyarú sors várt Mária Dorottya. Éveken át nem láthatta három gyermekét és szeretett budavári lelkészét. Legidősebb lánya 1855 elején gyermeket várt, és a boldog nagymama hat év után először újra Budára indult. A kora tavaszi időben azonban megfázott és agyszél-ütés következtében március 30-án elhunyt. Kívánsága szerint a budavári Királyi Palota nádori kriptájában temették el férje mellé. Ma is ott nyugszanak.

Mária Dorottya életének utolsó nyolc éve hasonló lelki kínok között telhetett el, mint másfél évszázaddal korábban Petrőczy Kata Szidóniáé. Gyülekezetünk alapítója azonban száműzetése után sem keseredett el, jótékonykodással és a Budán maradtakkal folytatott titkos levelezéssel sokaknak segített mindvégig. Bauhofer György naplójában így méltatta Mária Dorottya: „*mezíteleneket ruházott, beteget és nyomorultakat gyámolított felekezeti különbség nélkül, megtagadva önmagától sokszor a legszükségesebbet is. És mi volt a jutalma? A jó lelkek részéről csodálat és hála Isten iránt, a világ részéről gúny és rágalom. Mert bizonyos körökben nem tudták megbocsátani a főhercegnőnek, hogy színházba nem jár, bálakat nem rendez és whistpartykat nem játszik; hanem a thé dansantok helyett bibliaórákat tart termeiben és a polgári családokkal is érintkezik.*”

Kövecses László

Szólószemünk Interjú László Gabriellával

Kedves Gabó! 15. jubileumi évéhez közeledik a „Szólószem”, a Budavári Evangélikus Gyülekezet házi közössége. Ebből az alkalomból szeretnék Veled beszélgetni egy kicsit a kör tevékenységéről.

Hogyan is kezdődött?

A „Szólószem” házi csoport 1998-ban alakult. Indítást éreztem arra, hogy a templomi gyülekezet tagjait úgy terelessük egymás felé, hogy a Szentháromságos Egy Igaz Istenhez is közelebb kerüljünk. Vágyat éreztem annak megvalósítására, hogy mélyebb, elkötelezettebb emberi kapcsolatok alakuljanak ki, hogy tudjuk, kik vesznek részt velünk együtt az istentiszteleten, megismerjük a másik küzdelmeit, álmait, és tudjunk egymásnak igazán segítségére lenni. Érzéseim szerint az emberek jobban megnyílnak Isten felé, ha emberi kapcsolataik is jó szándékkal elmélyülnek, és fordítva. Ez a kölcsönös virágba borulás életem egyik legfőbb vágya és hiszem, hogy nem véletlenül oltódott belém.

Miért így neveztétek el?

Tudtuk, hogy ki a Szólótő és Hozzá akartunk ragaszkodni, kapaszkodni fűrtökben.

Miért házi kör?

Kezdetben az ifjúsági teremben, a kápolnában voltak az alkalmak, később pedig más-más otthonok adtak helyet a találkozóknak. Egy ideje Veress Nóriéknál találkozunk. Ők régi tagjai gyülekezetünknek. Itt szeretném Nekik megköszönni, hogy időt, fáradságot nem kímélve már hosszú ideje fogadják szeretettel a Szólószemeket.

Hogyan fogadták az ötletet Budavárban? Milyen a csoport kapcsolata a lelkészekkel?

A Gyülekezet lelkészei rendkívül nyitottan fogadták a kezdeményezést, és a Budavárban szolgáló hatodéves, szupplikáló lelkészhallgatók is gyakran csatlakoztak hozzánk, illetve látogatták szabadidejükhez mérten a csoportot. A legaktívabbak Péter Zoltán és Horváth-Hegyi Olivér voltak.

Kik lehetnek a Szólószem „szemei”?

A csoport tagjai lehetnek mindazok, akik vágyat éreztek arra, hogy megmutassák lelkük Istenkeresését, mégpedig minden korosztályból.

Milyen periódusok voltak a kör életében?

Az állandó imádság mellett az első szakaszban inter-aktív játékok, vers-tanulás és előadások, alkotó

munkák, beszélgetések segítették a csoport tagjainak ismerkedését, megnyílását. Mégpedig kötelező házi feladattal, miszerint kalapból húzott nevek alapján kellett beszélgetős találkozásokat megvalósítani. A második szakaszban egy ún. „Szentlélek-szeminárium” megszervezésére került sor, amely a Szentháromság harmadik személyéhez vezetett bennünket közelebb. A harmadik periódusban – amely ma is tart – házi imacsoportként, baráti társaságként gyűlünk össze rendszeresen.

Honnan vetted az ötletet? Voltak már előzményei házi közösségnek a gyülekezetben?

Nekem nem volt házi csoport mintám. A Pannon-egyetem kitűnő képzést nyújtott az adott szakokon kívül is, itt volt lehetőségem gyakorlatot szerezni önismereti csoportvezetésben is. A Veszprémi Petőfi Színház színészei pedig a beszéd- és mozgástechnikát és sok olyan érdekességet tanítottak a színeszeten keresztül, ami erős jellemformáló erő. Mind Ezeket fel tudtam használni a Szólószem alkalmazáskor. A módszerek alkalmazása Istenre figyelve történt, így szemtanúi lehetünk sok lelki gyógyulásnak és a gyógyulásokon keresztül pedig az egyén és a közösség továbblépésének, fejlődésnek.

Nemrég alakult meg a budavári gyülekezetben a „Negyvenesek köre”. Van-e a két közösségnek kapcsolata egymással?

Ők tőlünk függetlenül szerveződtek, adja Isten, hogy minél több házi csoport jöjjön létre. Isten áldja meg munkájukat, szolgálatukat!

Mennyire ismert a Szólószem Budavár falain kívül?

Veszprém megyében tudnak rólunk, jártunk a Révfülöpi Evangélikus Központban, ahol hasonló közösségek találkozója volt.

Ezek szerint más evangélikus gyülekezetekben is vannak házi közösségek?

A kereszténység története is egy „házi gyülekezet” indult. Krisztus tanítványai Galileában házaknál gyűltek össze, s a bensőséges hangulatú összejöveteleken együtt imádkoztak. Tehát az ige mélyebb, szívből történő megértését segítették elő ezek a találkozások. Ma sincs ez másképp.

A keresztény egyházban világszerte terjednek a házi csoportok, kisközösségek, lakásban tartott bibliaórák. Sokan elégedetlenek a szervezett egyházi élettel, a bizonytalan jövőtől félve a biztosnak hitt kisközösségekben remélnék menedéket. Lehet-e ez a jelenség alternatívája a hagyományos istentiszteletnek, a templomba járásnak?

Természetesen nem váltja ki a „hagyományos” valósággyakorlást, nem is helyettesítheti, csupán kiegészíti, színesíti, elmélyíti a hitéletet.

Mik a további terveid? Másik szeme a fűrtnek?

Sok tervem van, szívesen segítenék újabb csoportok elindulásában, de jelenleg más területeken teljesítek szolgálatot.

Isten áldása kísérjen további életutadon! Köszönöm a beszélgetést!

Várad Adél

Gospel kórus – vízió

Az Úr 2092. évének decemberében

Szóval a mi kicsiny kórusunk Bea (kozmetikus kórustársunk) által készített csoki pakolással barnára be kent arccal és kézzel bevonul a Budavári Evangélikus Templom oltára elé. S felzendül a dal: „We shall not give...., Babylon falling falling... Ritmusra mozog a kórus, árad a dal. Boldogság terjed...

A kórus tagjai az afroamerikai rabszolgák leszármazottait utánozva mozognak, mintha gyapotföldön dolgoznának, s énekelnének. Előveszik a 75 dkg-os steril háztartási vattát s tépkedik, mintha a gyapotot szednének. Száll a vatta (gyapot), s mint hópihék hullanak alá a légben. Karácsonyi hangulat... Nézzünk körül:

70 év körüli nénikék az 1-10. sorokban rémülten ülnek, s feszülten kapaszkodnak retiküljeik fülébe. Magukban az Úrhoz fohászknak, kérdezve: „Uram! Hogy történhet ez...?” Nincs válasz, ahogy titokban körbelesnek a templomban. Szigorú tekintetű deres hajú bácsikák néznek tanácstalanul egymásra: „Most mit csináljunk????”

Egyedül egy néni a harmadik sorban figyel, s mosolyog. A dallam ritmusára bólogat, s tekintetével biztatja az előadókat. Ő az, aki nagyot hall. Azt gondolja: „Milyen szép ez a ruha ezen a kislányon, s milyen kedvesen mozognak ezek a zimbabwei menekültek. Nini, ott az egyik fiatalember, de hasonló valakire innen a templomból, mintha már láttam volna csoki borítás nélkül! Utoljára 2063-ban a nigériai protestáns postások voltak ilyen jó mozgásúak, ahogy emlékszem.”

A papi padban a lelkészek (fekete Luther kabát, fehér nyakbavaló) kedvesen mosolyogva bólogatnak. Élvezik, amit látnak, hallanak. De nem mernek nevetni a vattán (csak belül, de ott nagyon) mert aki nem a kórust nézi, az az ő reakciójukat figyeli. Most mi vaaaaan??

Hátul a fiatalok (a 20. sor után 16-35 év között) özsze kapaszkodnak, s próbálják gyorsan megtanulva, utánozni a kórus mozgását. Megy... Jobban, mint a kórusnak... Nekik őszinte jókedvük van, mintha a karácsonyi puncsozáson lennének túl...

A gyülekezet néhány tagja hevesen lapozgat az énekeskönyvben, s keresi a megfelelő számú éneket, ami épp elhangzik (aminek úgy gondolják, hogy a száma ki vala függesztve jól láthatóan). Ők azok, akik késtek, vagy nem figyeltek, amikor elmondták, hogy ezek a nóták NINCSENEK BENNE A KÖNYVBEN! Nem adják fel... Keresik... Nem találják...

A második emeleti karzatról kíváncsian néz le a „performancot” előadó kórusra az orgonista kántor, mintha ufót látna. Na ilyen!? Aztán megenyhül, s megvonja a vállát. Bach jobb...

Kíváncsi japán, francia, olasz és angol turisták néznek be a templomba. Nézik az egészet a bejárati ajtó üvegablaka mögül. Értik a szöveget... Összesúgnak:

„...ezek a magyarok...” Kattognak a fényképezőgépek. Otthon majd boldogan mutogatják a ritkaságot a szomszédoknak, rokonoknak. „Nézzétek, ilyen még nem láttatok...” Lehet hogy megtérnek...

S a gyülekezet többi tagja? Hallgatnak, mosolyognak, vagy nem mosolyognak, együtt énekelnek, vagy nem énekelnek, dűnyögnek-dúdolnak, dobolják a ritmust kezükkel a padokon. „Teccik” nekik, s élvezik az „új hangot” Isten házában. Nem mernek tapsolni. (A kórus őszinte sajnálatára.)

Másnap. Hétfő reggel a takarító egyházi porszívóza az oltár környékén elszórt vattapamacsokat. A porszívó fejét többször oda-vissza húzza a „gyapoton”..... Nem jön fel.

Bosszúsán motyog magában: „We shall not give... ejnye!” Kiegyenesedve felnéz a keresztre. Ebben a pillanatban az ablakból egy délelőtti aransárga keskeny fénysugár vetül az oltárra s a pihékre. Ott keringenek a templomban a dalok utolsó visszhang foszlányai is. Megenyhül, s úgy érzi, mintha az Úrnak is jó kedve lenne.

2012. szeptember

*Lukács András
inspirálva a Budavári
Gospel Kórus tagjai által*

Hírek

Július 18-22-ig tartott Meríts! címmel a Szélrózsza Evangélikus Ifjúsági Fesztivál. A fesztiválon gyülekezetünk több fiatal tagja részt vett. Az ifjúsági körünk Bence Imre vezetésével, 15 résztvevővel az *Értitek, mit tettem veletek?* c. zenés passió-játékkal szolgált. A rendkívüli helyzet ellenére (más helyszínen és más időpontban került sor az előadásra, a meghirdetetthez képest!) számos résztvevő tekintette meg a fiatalok lelkes szolgálatát. Gyülekezetünk fiatal tagjai Balicza Gábor vezetésével a Tamás-mise lebonyolításában segítettek. A fesztivál szombati napján dr. László Virgil – volt hatodévesünk – az ördögűzés témakörében szervezett fórumbeszélgetésben vett részt. A kisgyermekes családoknak pedig a Budavárban meghonosított ún. „Totyogók istentiszteleté”-vel tettük gazdagabbá az evangélikus találkozót. Az idei Szélrózsza fesztiválon Fonyódligeten több mint kétezer fiatal találkozott egymással.

Hírek - Hírek - Hírek – Hírek

- Június 24-től 30-ig tartott a nyári hittanos és ifjúsági táborunk. Ebben az évben 78 fővel táboroztunk a szigetmonostori Árnysziget ifjúsági táborban. A *Nagy emberek találkozása* című programunkra ellátogatott Szent Ágoston, Assisi Ferenc, Luther Márton és Bóra Katalin, Schweitzer Albert és Molnár Mária misszionárius is. Az ő személyes életük példája alapján tanítottuk a gyermekeket és a fiatalokat arra, hogy mit jelent Krisztust követni, alázatban, engedelmisséggel, igazi, önfeláldozó szolgálatban. Áhítatok, nagy közös éneklések, csoportos beszélgetések és kézműves foglalkozások tarkították a programot, de nem maradt el a sport és a játék sem. Nagy élményt jelentett a látogatás omnibusz, amellyel a falu legjobb fagyizóját látogatták meg a táborlakók. A Bence Imre által vezetett táborban a legfiatalabb résztvevő másfél éves volt. A legkisebb gyermekek szüleikkel együtt kapcsolódtak be a programba. Hálásak vagyunk a táborban feladatot vállalókért, hitoktatókért, teológusokért és lelkészekért, pedagógusokért és a többi önkéntes segítőért.
- Június 25-én kezdődött a Budai és a Pesti Egyházmegye közös szervezésében az evangelizációs hét, melynek egyik napján Bence Imre esperes tartott előadást arról, hogy a gyülekezetnek milyen felelőssége van a fiatal felnőttek és családok megszólításában és a gyülekezet életébe való bevonásában.
- Július 5-8-ig volt Piliscsabán az Evangélikus Külmissziói Egyesület konferenciája, amelyen Balicza Iván lelkész tartotta az esti áhítatot.
- Július 10-én vettük használatba a Budaörsön lévő pihenőházunkat. A kicsiny nyaralót Marc Ellingstad és felesége Kérdő Judit, gyülekezetünk jelenleg külföldön élő tagjai ajándékozták az egyházközösségnek. A pihenőházat minden gyülekezeti tagunk igénybe veheti.
- Augusztus 4-én szombaton Csornán találkoztak azok a fiatalok, családok, akik az 1986-ban Győr-Soproni Egyházmegyében Bence Imre által alapított *Mustár-mag* ifjúsági közösségbe tartoztak. A találkozón Bence Imre igehirdetéssel szolgált. Az egykori ifjúsági közösség tagjai közül ma többen lelkészek, egyházmegyei vagy gyülekezeti tisztségviselők.
- Augusztus 5-én Ébredési nap volt a Bakonycsényei Gyülekezetben a finn ébredési ünnep mintájára. Az Ébredési Ünnepen többek között Bence Imre szolgált igehirdetéssel.
- Augusztus 19-én, nemzeti ünnepünk előestéjén 18.00 órakor istentiszteleten emlékeztünk hazánkról, és adtunk hálát a történelemben munkálkodó Istennek. Az igehirdetés szolgálatát Bence Imre lelkész végezte.
- Augusztus 20-tól 23-ig ifjúsági mini tábor volt Budaörsön, gyülekezetünk pihenőházában, Bence Imre lelkész vezetésével *Ora et labora* címmel. A résztvevő fiatalok Márk evangéliumát olvasva csendesedtek el az ige körül, és karbantartó munkákat végeztek a pihenőházért. A programból nem maradt ki a Balaton sem, és az éjszakába nyúló jó beszélgetések erősítették a közösséget.
- Augusztus 21-24-ig napközi kézműves hittan tábor volt a gyülekezetünkben. A Bencéné Horváth Noémi által szervezett tábor is közös összefogással valósult meg. (Lásd részletes cikkünket.)
- Augusztus 25-én szombaton dr. Agod Anett és dr. László Virgil lelkészi ordinációja volt a szegedi evangélikus templomban. A lelkézszentelés szolgálatát dr. Fabiny Tamás püspök végezte, a gyülekezet nevében Bence Imre köszöntötte a felavatott lelkészeket. Virgil az előző tanévben volt lelkészjelölt gyülekezetünkben, Anett pedig 2012. szeptember 1-jével kapott megbízást, hogy gyülekezetünkben beosztott lelkészként szolgáljon.
- Augusztus 28-30-ig lelkészi tanévkezdő csendesnap volt az Északi Egyházkerület szervezésében Mályiban, amelyen többek között Balicza Iván hirdette az igét.
- Szeptember 2-án délelőtt megtartottuk a tanévnyitó istentiszteletünket, amelyen Bence Imre lelkész megáldotta a hittanos gyermekeket és a hitoktatásban résztvevő testvéreinket.
- Szeptember 2-án a Budavári Önkormányzat aulájában Madocsai Miklós ny. lelkész *Budavárért Emlékérmét* vehetett át a kerület polgármesterétől, dr. Nagy Gábor Tamástól. A közel 70 éve a kerületben élő lelkész gyülekezeti munkáját, alázatos szolgálatát és pásztori szeretetét Bence Imre méltatta a laudációban.
- A szeptember 4-én tartott presbiteri gyűlésünkön bemutatkozott a gyülekezet új beosztott lelkésze, dr. Agod Anett, és Bence Imre előterjesztésében elkezdtük a 2012/2013 munkaév munkatervének megvitatását.
- Szeptember 9-11-ig esperesi képzés volt az Ordass Lajos Oktatási Központban Révfülöpön. Az esperesek a vezetés elméletéről, a szervezeti felépítés kérdéseiről, a kompetencia-határokról és a hatalom lelki vonatkozásairól hallgattak meg előadásokat. A képzés előadója volt – többek között – dr. Réthelyi Miklós, és dr. Korzenszky Richárd OSB.
- Szeptember 18-án a keddi bibliaórán köszönt el a közösségtől Elisabetta Ricci testvérünk. Ő magyar származású nagymamája emlékére jön minden nyáron Magyarországra, és néhány éve gyülekezetünk igehallgatója lett. Azóta nyaranta a bibliaórákra is ellátogat. Az idei tanévben a valdens egyház Rómában lévő teológiáján kezd el tanulmányokat. Isten áldása kísérje életét!
- Szeptember 22-én a Czákó utcai sportpályán szervezett rendezvényen a civil szervezetek bemutatkozására gyülekezetünket is meghívták. Balicza Iván és Lukács András presbiter vezetésével gyülekezetünk programjait mutattuk be.
- Szeptember 22-én a hitoktatók és szülők segítségével nagytakarítást, szanálást szerveztünk a hittan termekben. A reggeltől kora délutánig tartó munkába több szülő és nagyszülő is bekapcsolódott. A kisgyermek foglalkoztatóját új gyermekasztalokkal és székekkel láttuk el.

Budavári Hírmondó
 az Egyházközösség tájékoztató hírlevele
 Olvasó-szerkesztő: Váradi Adél
 Tördelés: Varga Katalin
 Felelős kiadó: Balicza Iván, igazgató lelkész
 Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.